

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Feria sexta quattuor te[m]poru[m]. Textus eua[n]gel[ij]. Luc. ca. vij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Tractatus

II

O pietatē. Sz̄ q̄re fons clemētie n̄ stah̄ tim curabat eū. Ad h̄ dīci p̄t q̄ h̄ fecit P̄to vt curaret mēl̄ astātes p̄ miracu lū euīdēt̄. Et sc̄do vt magis accēderz desideriū p̄tis. p̄t q̄d eriā subdit̄. Et in terrogauit̄ p̄tis el̄. q̄ntuz t̄pis ē ex q̄ h̄ ei accidit̄. Et ille ait: Ab iñfātia. Et freqn̄t̄ eū iñ lignē iñ aquā missit: vt eū p̄ deret. Sz̄ r̄ liqd̄ potes adiuua nos miñ sert̄ n̄l̄. Ecce ipse fidei el̄: q̄z cōditional̄ loq̄ ē dubitāt̄. (Jes̄' ait) volēs el̄ desideriū r̄ fidē adhuc augere (ait il̄. Si potes credere: oia possiblē s̄t cre dēti) q̄si dī fm̄ L̄bry. Ego q̄dē possum illa r̄ malora: dūmo iñ t̄ sit r̄al̄ disposi tio vt h̄ merear̄. imo r̄ 2 merita illī h̄ absolute potuissz̄: sz̄ n̄o expediebar̄. (Et p̄tinuo exclamās cū lachiymis p̄t puey ri: asebat̄. Redo dñe). s̄. debilit̄: iñc̄p̄ (ad iñuua icredulitātē meā). s̄. debile fidei cōforta: fm̄ L̄bry. - Bed. (Et cū videret Iesus p̄currēt̄ turbā) ne viderz̄ iāni glo ri expectare m̄ltitudinē p̄pli (cominat̄ ē sp̄ut imūdo) Mat. dī. q̄ icrepauit̄ eū. r̄ glo. Bed. dī: eū. i. puey. q̄ vt dīcūt̄ ali qui l̄ ab iñfātia p̄tō parēt̄ vexare: tñ fac̄ adul̄t̄ addidit̄ p̄tā p̄tis. L̄bry. tñ dī q̄ n̄ icrepauit̄ puey: sz̄ demonē: q̄d aliq̄ exponit̄ p̄ncipal̄ r̄ bñ. q̄z k̄ textū Mat. dīcer̄: r̄ icrepauit̄ eū iñsū: r̄ exp̄it̄ ab eo ad demoniū: ē necē dicere q̄ icreh̄ pauerit̄ puey (dīcēs illī: Surde t̄ mute sp̄us) Et q̄ p̄z q̄t mala patiebas (ego ti bi p̄cipio) p̄p̄ia. s̄. auct̄re (exi ab eo: r̄ apli us ne itrocas iñ eū. Et clamās). s̄. clamo re p̄fuso m̄o muti/ cū adhuc esset mut̄ (r̄ multū dīscerpēs eū) r̄ et p̄tora factu rus s̄. potuissz̄ (exi t̄) ab eo (r̄ fac̄ ē sic mortū) ex vehemētia dolor̄: illata de mōe dīscerpēte (ita vt m̄lti dīcerēt̄ q̄a morrū ē) Et q̄ p̄z q̄ acr̄ eū p̄turbauit̄ q̄ p̄us. Et in h̄ ē documētu q̄d t̄aḡit Raba. dī. Dū d̄ corde expelliſ demon: acr̄iores t̄erationes excitat̄. Qd̄ aut̄ dī Jo. vij. In m̄o p̄ssurā hēbit̄: īt elliḡit exterr̄. ī me īt pac̄. s̄. iterī. Unū subdit̄ (q̄ Iesus tenuit̄ manū el̄ r̄ surrexit̄) q̄z. s̄. m̄litē suū ch̄is sḡ iñ statu rectitudis m̄t̄al̄ s̄t̄it̄ r̄ p̄sernat̄.

Quātū ad tertiu dī. (Et cū itroisse iñ ad sc̄adū destruciōem p̄pli iñudaci: vñz

domū dīscipuli el̄) q̄ fm̄ L̄bry. tiebat ne grāz quā accepat p̄dīdīsens (secreto infrogabat̄ eū) Secreto in q̄: ne ch̄ius corā rurba eos d̄ alt̄q̄ ipsefectiōe rep̄hede reti (Quare nos n̄ potuim̄ ej̄ccere illū) s̄. n̄ obstat̄ icredulitātē p̄tis sicut r̄ tu, (Et dīxit illī. Hoc gen̄). s̄. lunaticoz̄ (in nullō). i. a nullō p̄t extre). s̄. violēt̄ ipul̄ vñ iñ nullō p̄t extre. i. cogit ad exitū (n̄iñ oz̄one). i. p̄ oīonē (r̄ ielunū). Pro q̄ sci endū e.g. demōes oes n̄ s̄t̄ eq̄lis poterie Unū q̄dā diffīcilī expelliſ: ex p̄t̄ p̄tu tis dī q̄ cū sit ifinīta. facillē oia p̄t̄: ex p̄t̄ bois iñ q̄ maior dīspō req̄t̄ ad h̄ re p̄grue p̄ filiū d̄s opef ad expulsiōez huī dīmōis: q̄ ad expulsiōne illī. vñ h̄ gen̄ lunaticoz̄ n̄o expelliſ n̄iñ expellēs hēat corp̄ subiectū sp̄u iñ p̄t̄ ielunū: r̄ sp̄m elec uariū iñ deū p̄t̄ oz̄one. L̄v̄ tñ cā Mat. vij. dīfūlisse icredulitas ap̄loz̄. Et r̄uera vñ trāz cā fuit: q̄z r̄ p̄ntē sp̄o d̄ ielunabat r̄ n̄odū r̄eepro sp̄uſt̄ō orat̄ ipsefecti. P̄i cipal̄ tñ cā d̄r fuisse ifidelitas r̄ idispō ſtō p̄t̄ iñ filiū. In hac ait p̄t̄ ē docu mēt̄: q̄ dīmonē d̄ suo corde vult expel lere/ oret̄ r̄ ielunet̄: et sit firm̄ iñ fide.

Feria sexta quattuor tēporū.
Textus enāgēl̄. L̄u. ca. vij.

Bogabat iñsū q̄dā p̄ha r̄iseus vt manducaret̄ cum illo r̄c̄.

Bogabat Iesum q̄dam phariseo r̄c̄. L̄u. vij. Glide fe ria. vij. p̄ oīicā de passiōe.

Sabbato L̄u. ca. xij. R̄borē fici hēbat q̄dā r̄c̄. L̄u. xij. Totū h̄ enāḡ. Plantata iñ vinea sua: et venit q̄res r̄c̄.

P R̄borē fici habebat q̄dā r̄c̄. L̄u. xij. Totū h̄ enāḡ. Ex his pauc̄ q̄ dīcēt̄ ē patēs. hec ēi p̄bola d̄ca fuit a ch̄io ad sc̄adū destruciōem p̄pli iñudaci: vñz

D*omi*na. xviii. post Trinitatis

Lu. vbi s. Per sicū lgit significat syna
goga seu pls iudeoꝝ plenꝝ ꝑbor folijs
ꝙ vacuꝝ fructibꝝ operꝝ bonorꝝ. Ulinea est
terra iudee ꝙ pmissioꝝ i q̄ iste pls ha
bitabat. Culor est angelꝝ cura h̄is illi
us pli: q̄ fodit circa illa q̄ sp̄irat ad p
scrutari secreta scie: mittit sterco
ra q̄ ad metē elꝝ reducit purredies suo
rū yeloyꝝ inde educat dissplcētiā eorꝝ
ꝙ fructꝝ bonorꝝ operꝝ. Hec arbor rande
per romanos lucida est.

Dñica xvij. post Trinitatis
Textus euāge. Mat. c. xvj.

Dharisei audiētes q̄: **S**e
sus silētiū iposuist̄ sa
cūcēs: cōuenērunt in
vnu. **E**t interrogauit eū
vnus ex eis legis doctor tētans
eū. **M**gr qđ est mādatū magnū
lege. **A**it illi iēsūs. Dilliges do
minū dēū tuū ex tōto corde tuo
et ex tota anima tua: et i tota mēte
rua. **H**oc ē maxim⁹ et primū mā
datū. **S**cđm at sile ē huic. Dili
ges p̄t̄ tuū sicut teip̄z. In his
duob̄ mādatiſ vniuersa lex p̄
det et p̄phe. **L**ogregat̄ phari
seis: interrogauit eos iēsū dicēs.
Quid vobis videt̄ de chio cui
fili⁹ ē. **D**icūt̄ el: **D**avid. **A**it illis.
Quō ergo dō i spū vocat eū do
minū di. **D**ixit dñs dño meo se
de a dextr̄ meis: dōc ponā in
micos tuos scabellū pedū tuo
rū. **S**i ergo dō vocat eū dñm
quō f̄ li⁹ eius ē. **E**t nemo pote
rat r̄ndere ei v̄bus neḡ ausus
fuit q̄s q̄s ex illa hora eū ampli⁹
interrogare.

Quibz ille ita r̄ndit: q̄ remāserūt muel.
Et i codē die vt ibidē dī: saducel q̄ erat
nimici phariseorū quenecr t̄ ip̄i vr̄ ch̄bz
ōfunderēt. Et q̄ ch̄is p̄dicabat resur̄
ectioz mortuorū quā ip̄i n̄ credebat:
rediderūt se facturos argumētu ī solu
oile. Pro q̄ aduertēdū ē: q̄ i lege moȳ
aica qn̄ aliqs accepta vrore sine liberz
noiebat: fr̄ el̄ relīctā debebat acceper̄
et noie fr̄is mortui filios gn̄arz. Argu
mētati s̄ ḡ s̄ lyc dt̄ Hatch. Ibi Dḡ
noyses dixit: siq̄s mortuū fuerit nō h̄is
filiū: q̄ ducat fr̄ el̄ vrore illi⁹ vt suscitet
emē fr̄i suo. Erāt aut̄ apud nos septem
fratres: Et p̄mis vrore ducta defun⁹
tus est: z nō h̄is semē: relīct⁹ vrore suā
fratris suo. siml̄ sc̄ds z tert⁹ v̄sc⁹ ad se
p̄imū. Nouissime aut̄ oīmēt mīlit̄ de
functa est. In resurreccōe ḡ cui⁹ erit de
septē vrore. Q̄es em̄ habuerit cā: Ibi ḡ
volebāt ex h̄ ycludere: q̄ mortui n̄ refur
gēr. q̄ volebāt eis seq̄ q̄ ista vrore tūc se
p̄ie b̄r̄ v̄tros: aut nullū: cū eadē sit de
obv̄ r̄: z v̄r̄ūg reputabat īcōueniēs.
Ch̄is ait voluit dicere: q̄ ligamē matri
monij durat solū v̄sc⁹ ad mortē: z q̄ il
lo statu ybi null⁹ morieb̄ n̄ op̄eb̄t q̄ al
q̄snascat: s̄ ibi n̄ erit m̄lmoniū. Ali⁹ ḡ
eis Errati⁹ nesciētes scripturas neq̄p̄tue
di. In fl̄surreccōe ei neq̄s nubet neq̄s nu
bent. H̄ erūt sic agēl̄ dī i celo) z sic ch̄is
soluit argumētu eoz. Et deinde pbauit
eis ex scriptura: q̄ mortui resurgūt: talis
q̄ neſtueri qd̄ dicerēt: Un̄ eis s̄lletū i
posuit: de q̄ pharisei doluer̄t: qr̄ l̄ esset
nimici saduceorū: tñ p̄cordes erāt i p̄se
q̄ndo. s̄o dī (Audētes pharisei). L. q̄ daz
relīctōs iudeorū: q̄ uſ s̄lletū ipolissē

Fvidentes pharisei q
Jesus silentiu& t̄c.) Barth.
x̄cū. In p̄nti euāgelo tangū
tur tria pūcta q̄ s̄ Interro-
gatio Rūsticō & Cōfutatio.